

פני עין חמד

יזכא אאור ץ"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מבלות ציון

פְּרֻשֶׁת פִּינְחָס - הַמְּקוֹם גוֹרֵם

"וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הָשִׁיב אֶת חַמַּתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כָלִיתִי אֶת בְּרִיתִי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי. לָכֵן אֶמַר הַנְּנִי נֹתֵן לֹא אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם" (במדבר כה, י"ב)

הזוהר הקדוש אומר שבשיטים היתה טומאה של עריות קשה ביותר. היו שם פגמים קשים מאוד של הגויים.

כשעם ישראל עברו שם, רוח הטומאה שבשיטים קפצה עליהם. לפעמים אדם הולך בדרך ומהרהר בעניין הלכתי. פתאום הוא רואה בדרך בית ולפתע נכנסים בו הרהורי עריות.

הוא מתפלא ואומר: "מה קרה לי? ריבוננו של עולם, מאיפה זה בא?". הזוהר הקדוש אומר שהגעת למקום שהטומאה נמצאת שם וזה משפיע עליך.

אדם ששוכר או קונה בית עליו להביא עשרה חכמים שילמדו בזוהר הקדוש. אנחנו לא יודעים מי גר שם לפנינו.

אנחנו גם לא יודעים לאיזה מטרה הדירה שימשה ואיזו טומאה עלולה להיות באותו הבית. כדי שלא ניזק חלילה מהטומאה שעלולה להיות שם צריך להביא עשרה חכמים שינקו ויטהרו את הבית.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א יו"ר עמותת כשרות בישראל

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל הענינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומר בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי אליאור בן פרידה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן זינמה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים אורן בן פרידה

בשביל להבין כיצד יתכן שבני ישראל שהיו דור דעה וראו את כל הניסים והנפלאות וגם ראו את קריעת ים סוף ולמרות זאת הם חוטאים, צריך לחזור לפרשה הקודמת.

בסוף הפרשה הקודמת כתוב: "וַיִּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וַיִּחַל הָעָם לָזְנוֹת אֶל בָּנוֹת מִזְבֵּי" (במדבר כה, א).

חז"ל שואלים: מה איכפת לנו אם המעשה היה בשיטים או בגלגל או במקום אחר? אלא ללמדך שהמקום גורם.

אדם שנמצא בבית מדרש או בבית-הכנסת מרגיש קדושה שנמצא בבית ה' והשהיה במקום משפיעה עליו.

מצד שני, אדם שהולך לנופש בבית-מלון עלול להרגיש היפך מהקדושה, אווירת חולין גמורה. המקום גורם ומשפיע על חיי האדם וקדושתו!

אם אדם יקפיד כל חייו להיות במקום קדוש וטהור אז כל חייו יהיו בקדושה ותהיה לו יראת שמיים.

הבעיה מתחילה כאשר האדם יוצא מבית המדרש והולך לעשות קניות בקניון ויושב לשתות ולאכול.

אפילו אם ירצה ללמוד שם פרשת השבוע- הוא עלול לא להרגיש את הקדושה כי המקום משפיע עליו.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

זמני לכת

י"ג	19: 13	20: 25	21: 20
ת"א	19: 31	20: 23	21: 17
מ"ב	19: 34	20: 26	21: 21
כ"ג	19: 31	20: 23	21: 17

שואל ומשיב בהלכה – מקומות נופש - חלק ג'

כאשר אדם הולך לנופש בצימר האם הוא יכול להשתמש במחבתות, בקומקום, במיקרוגל או במנגל?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מברשת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

מכשיר המיקרוגל בלוע בו איסור, לכן אין להשתמש בו כאשר המאכלים מונחים בתוכו בצורה פתוחה. אפשר להשתמש בו על ידי שְׂשִׁימִים את המאכל בכלים סגורים ומכוסים היטב.

מותר להשתמש בקומקום חשמלי. אין לחשוש שבישלו בתוכו מאכלים אלא אם כן נראה בתוכו שבישלו בו מאכלים.

יש להחמיר ולא להשתמש במחבתות הנמצאות במקומות ציבוריים מכיוון שכיום רובם מסוג טפלון שהשימוש הוא ללא שמן, לכן לא מועיל ליבון. **הערה:** ראה מה שנכתב בעניין מחבתות טפלון- בפרק הכשרת כלים. יוצאים מנקודת הנחה שאיסור בלוע בו.

כאשר הפלטה נקייה ורוצה לחמם את המאכלים שנמצאים בתוך כלים- מותר לעשות זאת לכתחילה. אם רוצה להניח את המאכלים ישירות על הפלטה, יעטוף אותה בנייר כסף או ידליק אותה על ריק במשך כחצי שעה.

כאשר רוצים להשתמש במנגל שבצימר, צריך להכשיר את הרשת על ידי ליבון חמור, כלומר שיהיו ניצוצות ניתזים, מכיוון שהדבר לא יכול להתבצע כראוי ע"י הדלקת המנגל עצמו לכן לכתחילה עליו להחליף או לקנות רשת אחרת. **הערה:** יש לבצע ליבון חמור ולא להסתמך רק על הבערת הפחמים, כמו שהרב יוסף בר שלום העלה בשו"ת ויצבור יוסף ח"ה (סימן מט). כשקונים רשת חדשה, מכיוון שרוב הרשתות מיוצרות בסין, לכן יש להטבילה במקווה או ים. גם מלקחיים חייבים בטבילה.

באופן שאין רשת אחרת, יש להקל להבעיר את המנגל והרשת בתוכו למשך זמן עד שתתלבן. לאחר מכן יניח שתי שכבות של נייר כסף על הרשת ויִתֵּן עליו את הברש. **הערה:** לעניין השימוש בפחמים עצמם, ראיתי בשו"ת ערוך שולחן (סימן יב) שהעלה להתיר משני טעמים: א. האש שולטת במקום הפחמים וכל השומן שנוטף שם נשרף מיד. ב. מה שנוגע בפחמים ודאי טעמו פגום. ע"ש.

מותר להשתמש במקלף שיעודו לחיתוך פירות וירקות. המחמיר לערות עליו מים רותחים קודם השימוש, תבוא עליו ברכה. **הערה:** מה שכתבנו להחמיר בעירוי מים רותחים מכיוון שיש לחשוש שמא קילפו בו ירקות האסורים בטבל או בשביעית. מעיקר הדין אין צריך לחשוש, מכיוון שאזלינן בתר רוב פירות וירקות שאין בהם חששות אלו.

כָּל מֵה שֶׁה' עוֹשֶׂה - הַכֹּל לְטוֹבָה

להלן סיפור המעובד מתוך 'טיב הקהילה'. מהסיפור ניתן ללמוד עד כמה כל דבר שעובר על האדם הוא לטובה. להלן הסיפור מפי בעל המעשה ה. פ.: כמה צער ועוגמת נפש אנשים עוברים לחינם. אילו היינו בוטחים בבורא עולם בשלימות, היינו רגועים בכל מה שקורה איתנו. היינו פחות סובלים מפחדים ומלחצים. לפני כמה שנים אשתי היתה צריכה לעבור פרוצדורה רפואית. לשם כך שכרנו את שירותיו של אחד הפרופסורים הגדולים בתחום.

העלות היתה בהתאם למעמדו: עשרים אלף שקלים. סכום עצום, אבל מה לא עושים עבור הבריאות של הרבנית. קבענו תור בין השעות שמונה לשמונה וחצי בבוקר באיזור שכונת גבעת משואה שהיתה אז שכונה חדשה, בקליניקה הפרטית של הפרופסור. אותו בוקר היה קר וערפילי. כל הדרך היתה מלווה בפקקים ותנועה איטית מאוד. בקושי היה ניתן לראות את השילוט ממרחק של חצי מטר. מה שהקשה עוד יותר לאתר את הכתובת טרם עידן הווייז.

למרות שיצאנו מוקדם מאוד מהבית כדי לא לאחר חלילה, הגענו בסופו של דבר בשעה שמונה וחצי בדיוק. הפרופסור ביהירותו הרבה כלל לא הסתכל עלינו ולא התחשב במצב של אשתי ובמצג האוויר הקשה. הוא יצא מביתו כשהוא אומר: "נתקעו תור חדש אצל המזכירה". ההרגשה היתה נוראה. אישה סובלת ופרופסור יהיר וחסר התחשבות. להשיג תור זה לא מהיום למחר ומה גם שצריך הרדמה מלאה להליך הרפואי ולכן אשתי היתה בצום.

חזרנו לרכב ובלב רגע של משבר. אבל אז נזכרתי שהכל לטובה והכל מנוהל מלמעלה. עודדתי את אשתי שהכל לטובה. הצעתי לה: "בואי נתקשר לקופת חולים. נראה אם יש שם רופא תורן בתחום שיבדוק אותך". בדיוק היתה שם רופאה. הגענו לשם וסיפרנו לה על עוגמת הנפש שעברנו עם הפרופסור הגדול. היא בדקה והתחילה לצחוק. תוך חמש דקות פתרה את הבעיה ואמרה נחרצות: "אין צורך בשום פרופסור! הכל נקי, הכול טובל. היה משהו קטן שגרם לכל הבעיות".

"מעכשיו תראו שהכל יהיה בסדר. כל מה שהפרופסור רצה זה לסחוט כספים שלא ביושר. לכן כדי להצדיק את הסכום אמר שצריך הרדמה! הכל עבור בצע כסף!". יצאנו משם המומים ושמחים על כל טיפת ערפל וכל פקק תנועה שחסך מאיתנו עשרים אלף שקלים וסבל מיותר. מאותו רגע נוות ביתי חשה בהקלה עצומה. תוך ימים אחדים התחזקה וחזרה לעצמה.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הגאון הרב אברהם חיים נאה זצ"ל

הגאון הרב אברהם חיים נאה זצ"ל - נולד בחודש אייר ה'תר"ן (1890) בחברון. בגיל אחת-עשרה נכנס ללמוד בישיבת 'מגן אבות' בחברון שבראשותו של אביו. שנה לאחר מכן נבחן בעל-פה על מסכתות יבמות, חולין ונידה עם פירושי התוספות. הוכתר ע"י גדולי העיר **כ'העילוי של חברון'**. כשהיה בן 13 נשא לפלול הלכתי שחיבר בעצמו. ה'שדי חמד' הרבה להקשות באמצע הדרשה ורבינו ענה מיד תשובות חריפות כאשר הנוכחים התפעלו מתשובותיו. בשנת ה'תרס"ה (1904) עברה המשפחה לגור בירושלים ורבינו למד בישיבת 'אוהל משה'. בהמשך עבר ללמוד בישיבת 'תורת חיים'.

כשהיה כבן שש-עשרה היו שגורים אצלו שו"ע או"ח ויו"ד. עמל בתורה מתוך הדחק. הרוויח מעט ממכירת הספרים שחיבר. היו תקופות שהעוני היה מנת חלקו ולא היה בביתו לחם לאכול. בשנת ה'תרע"א (1911), כשהיה בן 21, עזב את הארץ כדי לאסוף כספים לטובת עניי הארץ. הוא הגיע אל בוכארה הרחוקה, שם לימד אותם תורה. לאחר שנתיים שב לארץ. באותו הזמן פרצה מלחמת העולם הראשונה ובגלל שהיה אזרח רוסי הוא גורש למצרים והגיע לאלכסנדריה.

שם הקים את ישיבת 'ארץ ישראל' בה למדו כ-200 בחורים ואברכים מהגולים למצרים. רבינו דאג לקיומם ופרנסתם יחד עם רעייתו שבישלה ודאגה לצרכיהם במסירות. בתום המלחמה חזר לירושלים והתמנה לסופר בבית הדין של העדה החרדית בירושלים. בהמשך שימש גם כחבר בבית הדין של העדה החרדית. שימש כרב של שכונת הבוכרים בירושלים והיה אהוב ונערץ על תושביה. מראשי כולל חב"ד וממקימי ישיבת 'תורת אמת' של חסידות חב"ד. היה תלמיד קרוב של שלושת האדמו"רים האחרונים של חב"ד.

כונן את ועד הרבנים של 'אגודת ישראל' בירושלים. חיי צער וייסורים היו מנת חלקו. מה שהקנה לו את פרסומו הגדול הוא שיטתו ההלכתית בעניין מידות ושיעורי תורה שהוכיח אותם עם ראיות מדברי הראשונים והאחרונים. נפטר ב-כ' תמוז ה'תשי"ד (1954) לאחר התקף לב. חי כ-64 שנים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים. בהלווייתו הגאון ר' יצחק זאב סולוביצ'יק מבריסק הספיד את רבינו ואמר: **"היום נפטר אדם שהעולם היה עומד בזכותו"**. על שמו נקראו רחובות בביתר עילית ובירושלים.

סבא (מצד האב): ר' משה צבי (אב"ד קאליסק). **סבא (מצד האם):** ר' דובער אשכנזי. **אביו:** ר' מנחם מנדל (מראשי חסידי חב"ד בארץ ישראל). **אימו:** מרת מוסא. **אשתו:** מרת דבורה (בת ר' שאול יצחק פניגשטיין). **מרבותיו:** הגאונים - אביו, ר' מנחם מנדל, ר' שלמה יהודה לייבאליעזרוב-דודו (גאב"ד חברון), ר' יעקב אורנשטיין, ר' יצחק ירוחם דיסקין, סבו (אבי אמו) ר' דובער אשכנזי קאליסקר, ר' חזקיהו מדיני (ה'שדי חמד), ר' יצחק וינוגרד. **ילדיו:** תשעה בנים ובנות. ביניהם: בנו שניאור זלמן דובער הי"ד (נרצח בגיל 8), ר' ברוך (מח"ס 'גמרא שלימה'), ר' משה צבי. **מחתניו:** ר' חגי איזירר (חבר בית הדין הרבני הגדול). **מספריו:** **שיעורי תורה**, **שיעורי ציון**, **שיעור מקווה**, **יקונטרס השיעורים**, **יקצות השולחן** - קיצור לשולחן ערוך מפסקי ר' שניאור זלמן מלאדי ור' מנחם מנדל שניאורסון **פסקי הסידור**, **יקונטרס השולחן**, **יקונטרס החליבה**, **ידברי צדק**, **שנות חיים**.

בשנת ה'תרס"ה הרידב"ז שגר בצפת ביקר בירושלים. חכמי ירושלים הלכו לקבל את פניו. גם אביו של רבינו, הגאון הרב מנחם מנדל, הלך ולקח איתו את בנו. רבינו היה אז כבן חמש עשרה בלבד. אביו הציגו בפני הרידב"ז, כשהוא מספר על בנו שיועד בעל-פה את המסכתות יבמות, חולין ונידה עם פירוש רש"י ותוספות. הוא ביקש מהרידב"ז לתהות על קנקנו.

הגאון החל לבחון את הנער הצעיר ונדהם מבקיאותו של הנער. הוא גילה בחור צעיר שיועד בעל-פה שלוש מסכות עם רש"י ותוספות על בורין. הוא פנה אל אביו ואמר לו: "מחר בעז"ה חכמי ירושלים עומדים לערוך עבורי קבלת פנים. באותו מעמד אי"ה אומר בפניהם פלפול תורני. אבקש ממך שמחר תגיע עם בכך".

למחרת גדולי ירושלים הופיעו במקום שבו התאחסן הרידב"ז. כשהופיע רבי מנחם מנדל עם בנו, הרידב"ז ביקש להביא כיסא לבחור הצעיר. הנוכחים תמחו מדוע הצדיק מכבד בחור צעיר? הרידב"ז התחיל להשמיע פלפול תורני עמוק שנמשך כשעתיים רצופות. בסיומו פנה אל הנוכחים ושאל: "האם יש למישהו השגה על דבריי? אני מבקש, אל תהססו, תשמיעו את דבריכם".

שתיקה רועמת. אין פוצה פה ומצפצף. הוא הביט בפני הנוכחים והבחין כי לבחור הצעיר חיים - יש מה לומר, אבל כפי הנראה הוא חושש להשמיע את דבריו בפניהם של גדולי ירושלים. הרידב"ז פנה אליו ואמר: "חיים, אני מרגיש כי אתה חפץ לומר משהו. אנא השמע את דבריך". להפתעת הכל הבחור אמר: "יש לי השגה. אולם אני צריך להתרכז לפני שאשמיע אותה, אבל כאן קשה לי להתרכז".

הרידב"ז הורה לו להיכנס לחדר שבו התאחסן. לאחר זמן קצר הנער יצא מהחדר והשמיע קושיא חזקה כשהוא מסתמך על דברי התוספות ביבמות. הקושיא ערערה את כל יסוד הפלפול שעליו הצדיק הסתמך בדרשתו. הרידב"ז היה נרעש ונרגש וכן כל הגאונים שסבבו את הרידב"ז.

הרידב"ז פנה אליו ואמר לו: "כרגע אין לי תשובה על קושייתך. עלי לחשוב על כך. תגיע לכאן מחר ואני בעז"ה אנסה למצוא תשובה". לאחר מכן הרידב"ז פנה לנוכחים ואמר: "נו?", כאומר, האם עכשיו אתם מבינים מדוע כיבדתי את הבחור הצעיר בנוכחותנו וביקשתי להביא כיסא עבורו!?

מְסִירוֹת נֶפֶשׁ וְשִׁכְרָה

חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים? איפה האמונה שלך?"

האישה הייתה המומה. היא שאלה את הנהג: "מאיפה אתה יודע את זה?" הנהג אמר לה: "גדלנו על זה... אומנם אני לא דתי אבל אבא שלי היה רב בטבריה."

האישה שאלה בפליאה: "אני לא מבינה, רב ערבי או רב יהודי?" הנהג נפגע ואמר לה: "ודאי שאני יהודי. את פוגעת בי בשאלה זו..."

האישה אמרה לו: "אני לא מבינה, הרי הזמנו בפירוש נהג ערבי". הנהג אמר לה: "נכון, הזמנתם נהג ערבי, אבל אחרי שנאמר לו להסיע אותך אשתו התקשרה אליו והוא לא יכל לבצע את הנסיעה. הוא העביר לי בקשר את הנסיעה."

היא אמרה לו: "אסור לי לנסוע עם נהג יהודי בשום פנים ואופן. תפתח לי את הדלת. אני יורדת כאן". היא התקשה על כך ירדה בצומת של קיבוץ לביא גבעת אבני.

הנהג עשה פרסה וחזר לטבריה. היא נשארה שם בצומת בין שמיים לארץ. בעלה לא נמצא איתה והבת בבית-החולים תל-השומר כשהיא לא יודעת מה מצבה.

השעה היתה 22:30 בלילה, ליל שבת. היא חסרת אונים. מרחוק היא ראתה בתים מוארים. היא התחילה לצעוד לעברם. היא נמצאת במקום לא מוכר בליל שבת כשאינן לה שמץ של מושג מה מצב הבת.

אישה אחת שישבה במרפסת הבחינה בה. היא ניגשה אליה ושאלה: "גברת, מה קרה?". היא סיפרה לה את כל הסיפור. כשסיימה, היא ביקשה ממנה להיכנס אליה הביתה. האישה הזמינה אותה ברצון ואמר: "אנחנו אנשים חרדים. את האורחת שלנו השבת".

היא היתה שם כל השבת, איזה שבת של חיזוק... כל בני הבית קראו תהילים לרפואת הבת. במוצאי שבת היא התקשרה מיד לאחותה. אחותה אמרה לה: "תהיי רגועה, ברוך ה' הכל בסדר. היא הגיעה במצב קשה ללא הכרה. אתמול בלילה קרה הנס! בשעה 22:30 היא התעוררה!"

היא היתה המומה. זו בדיוק היתה השעה בה היא ביקשה מהנהג שיפתח לה את הדלת כשהיא ירדה בצומת גבעת אבני. בדיוק בשעה שהיא מסרה נפש למען השבת כי אסור לה לנסוע עם נהג יהודי. באותה השעה התחולל הנס.

הסיפור מעובד מספריו של ידידי ורעי, ר' צבי נקר מח"ס סדרת הספרים 'אמונה שלמה' על התורה. להשגת ספריו יש להתקשר 050-4124438

בפרשה אנחנו קוראים כיצד פינחס מסר את נפשו במעשה שעשה כנגד זמרי בן סלוא וכוזבי בת צור. הקב"ה אומר עליו: "השיב את חַמְתִּי... וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר כה, יא). בזכות מעשה זה הוא הציל את עם ישראל.

רבתינו אומרים שהמילה "חמת" רומזת על כך, שכן האותיות הפנימיות של המילה הן "מת". בזכות מסירות הנפש של פינחס, המעשה הציל את עם ישראל. שכן האותיות החיצוניות של המילה "חמתי" הן "חיי".

מגיד המישרים רבי חיים זאיד שליט"א סיפר על כך סיפור מדהים: בפרשת חיי שרה ה'תשפ"ב הוזמנתי לשבת בבית מלון בטבריה לנופש שאורגן על ידי החברא קדישא לעובדים. בליל שבת קודש ישבנו בלובי המלון. לפתע ניגשה אלי אישה מאורחי המלון. ראיתי שהיא בוכה.

שאלתי אותה: "מה קרה?", היא ענתה: "אני אשתו של אחד מאנשי הצוות של החברא קדישא. הגעתי רק עם בעלי. את הילדים השארנו אצל אחותי. הרגע התקשרו מבית החולים תל-השומר".

"הם סיפרו כי הבת שלי בת השש נפלה על הראש ואיבדה את ההכרה. אמבולנס פינה אותה לבית החולים. אחותי התלווה אליה. אין לי מושג מה מצבה. אני חייבת לנסוע לבית החולים תל-השומר ולראות מה מצבה".

אמרתי לה: "אבל שבת היום. תל-השומר זה בית חולים מקצועי. גם אחותך נמצאת איתה. תגידי כאן תהילים". האישה ענתה: "לא, אני רוצה לנסוע ולקרא שם תהילים".

הרב רוז'ה (הרב של החברא קדישא) שמע שאמרתי לה לא לנסוע. הוא אמר: "עלי ועל צווארי. תזמינו מונית מחברה ערבית".

הוא התבסס על תשובה של ה'ציץ אליעזר', שם כתב ש'חיבוק של אמא' זה חצי רפואה. יש גם תשובה של הגאון הרשל"צ הרב מרדכי אליהו זצ"ל בנידון.

פקידת הקבלה (שהיתה גויה) התקשרה לחברת מונית בבעלות ערבית והזמינה מונית. לאחר דקות ספורות הנהג הגיע. האישה הלכה לחדר, הצביעה על התיק שלה ואמרה לנהג: "תוציא מהתיק שלי שבע מאות וחמישים שקלים". הוא הוציא מהתיק שלה את הכסף והם נסעו.

היא נסעה ללא בעלה. היא לקחה ספר תהילים ואמרה את המזמורים בבכיות. החיים של הבת תלויים מנגד. הם הגיעו לצומת לביא ליד קיבוץ לביא.

כשהנהג עמד ברמזור הוא פנה אליה ואמר: "סליחה גברת, למה את בוכה. מה קרה?". היא סיפרה לו את מה שקרה. הנהג אמר: "גברת, את לא יודעת שכתוב שאפילו חרב

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל יצחק יצחק בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל אסתר בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל יעקב בן פרחח ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל יעקב בן פרחח ז"ל אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרחח ז"ל אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחח ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל יעקב בן פרחח ז"ל עפאת בת השמת ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל